

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

REZOLUCJE

KOMITET REGIONÓW

126. SESJA PLENARNA KR-U, 30.11.2017–1.12.2017

**Rezolucja Europejskiego Komitetu Regionów – Program prac Komisji Europejskiej na 2018 r. przed
wspólną deklaracją w sprawie priorytetów legislacyjnych UE na rok 2018**

(2018/C 164/01)

EUROPEJSKI KOMITET REGIONÓW (KR),

uwzględniając:

- program prac Komisji na 2018 r. COM(2017) 650 final,
- swoją rezolucję z dnia 22 marca 2017 r. w sprawie wkładu do programu prac Komisji na 2018 r.,
- protokół o współpracy z Komisją Europejską z lutego 2012 r.,

Miejsca pracy, wzrost gospodarczy, inwestycje i polityka spójności

1. Podkreśla, że pilnie potrzebna jest długoterminowa unijna strategia zastępująca strategię „Europa 2020”, która będzie miała na celu zapewnienie zrównoważonego, trwałego i sprzyjającego włączeniu społecznemu wzrostu gospodarczego oraz będzie wytyczną dla wieloletnich ram finansowych UE, europejskiego semestru i polityk UE w ramach podejścia systemowego. Mając na uwadze, że program działań na rzecz zrównoważonego rozwoju do roku 2030 i cele zrównoważonego rozwoju stanowią ramy dla takiej strategii, sugeruje, by przedstawienie ogólnej strategii UE na rzecz realizacji celów zrównoważonego rozwoju nastąpiło w ścisłym związku z prezentacją wieloletnich ram finansowych. Podkreśla w związku z tym kluczową rolę agendy miejskiej UE w realizacji celów zrównoważonego rozwoju i zwraca się do Komisji o uwzględnienie odpowiednich zaleceń KR-u.

2. Podkreśla, że przyszły budżet UE musi być w stanie reagować na pojawiające się wyzwania i utrzymać tradycyjne strategie polityczne UE o potwierdzonej europejskiej wartości dodanej. Odrzuca scenariusze w rodzaju tego, który przedstawiono w dokumencie Komisji otwierającym debatę na temat przyszłości finansów UE, zgodnie z którym wielkość budżetu UE – w ujęciu względnym i po uwzględnieniu wpływu brexitu – ma się zmniejszyć lub pozostać bez zmian, a jednocześnie budżet ten musiałby sprostac nowym wyzwaniom. Oczekuje zatem od Komisji bardziej konkretnych propozycji dotyczących zasobów własnych UE we wniosku dotyczącym kolejnych wieloletnich ram finansowych.

3. Podkreśla, wraz z partnerami z #CohesionAlliance, znaczenie silnej i skutecznej polityki spójności dla przyszłości Unii Europejskiej jako całości. Uważa, że trzy wymiary spójności (gospodarczy, społeczny i terytorialny) stanowią integralną część celów polityki UE. Udoskonalona polityka spójności powinna zatem zostać utrzymana jako kluczowa polityka inwestycyjna UE dla wszystkich regionów. Musi ona dysponować po 2020 r. wystarczającymi środkami, w takich samych proporcjach jak obecnie. Ponownie podkreśla w związku z tym, że polityka spójności powinna stać się bardziej elastyczna i prostsza w kolejnym okresie finansowania, bez uszczerbku dla orientacji strategicznej i pewności planowania samorządów lokalnych i regionalnych, aby gwarantować funkcjonowanie wielopoziomowego sprawowania rządów, zasady partnerstwa i podejścia oddolnego za pośrednictwem współdzielonego zarządzania. Należy także dokonać kompleksowego przeglądu wymogów dotyczących systemów zarządzania i kontroli europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych.

4. Przypomina, w odniesieniu do wniosków legislacyjnych dotyczących europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych na okres programowania po 2020 r., swój apel o uzupełnienie wskaźnika PKB o wskaźniki regionalne (dotyczące m.in. demografii, włączenia społecznego, dostępności i zmiany klimatu) oraz o radykalne uproszczenie systemu udostępniania europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych. Popiera wspólny zbiór zasad dotyczących europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych w celu zmniejszenia złożoności przepisów i popiera utrzymanie Europejskiego Funduszu Społecznego w strukturze tych funduszy.

5. Podkreśla potrzebę szybkiego opracowania Funduszu na rzecz Inwestycji Strategicznych (EFIS) 2.0 i zmiany rozporządzenia zbiorczego, zwłaszcza w celu ułatwienia łączenia europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych z EFIS. Wzywa również do lepszej koordynacji instrumentu „Łącząc Europę” (CEF) i programu „Horyzont 2020” z innymi funduszami; ubolewa nad złożonością proceduralną tych instrumentów.

6. Domaga się zwiększenia środków Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji (EFDG) poprzez przegląd jego budżetu, znaczne obniżenie progów jego uruchamiania oraz wzmocnienie synergii z europejskimi funduszami strukturalnymi i inwestycyjnymi.

Polityka gospodarcza a wymiar społeczny UE

7. Podkreśla istotną rolę władz lokalnych i regionalnych w europejskim semestrze, gdyż ponad 60 % zaleceń dla poszczególnych krajów kierowanych jest właśnie bezpośrednio do tych władz. Wzywa zatem Komisję do wspólnej pracy z PE i Radą nad kodeksem postępowania dotyczącym udziału władz lokalnych i regionalnych w europejskim semestrze w oparciu o propozycje KR-u.

8. Podkreśla, że władze publiczne na wszystkich poziomach, partnerzy społeczni i społeczeństwo obywatelskie ponoszą wspólną odpowiedzialność i są zainteresowane pracą na rzecz lepiej prosperującej i ukierunkowanej na przyszłość Europy, w której rozwój gospodarczy idzie w parze z rozwojem społecznym.

9. Apeluje o przetransponowanie do prawa pierwotnego porozumienia ze stycznia 2015 r. w sprawie elastyczności w ramach paktu stabilności i wzrostu. Ponawia również swój apel o podjęcie dodatkowych środków w celu zwiększenia inwestycji publicznych, w szczególności poprzez wykluczenie krajowego, regionalnego lub lokalnego współfinansowania w ramach europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych z ram księgowych paktu stabilności i wzrostu, jak przewidziano to już dla współfinansowania w ramach EFIS, a także poprzez włączenie wskaźnika stopy inwestycji do tabeli wskaźników makroekonomicznych.

10. Zachęca Komisję do nasilenia walki z unikaniem opodatkowania, wykraczającej poza utworzenie czarnej listy rajów podatkowych lub reformę podatku VAT, poprzez zaproponowanie głosowania większością kwalifikowaną w sprawie kwestii podatkowych w celu przyspieszenia procesu decyzyjnego w Radzie.

11. Z zadowoleniem przyjmuje wysiłki Komisji na rzecz ustanowienia przepisów umożliwiających opodatkowanie zysków uzyskanych przez przedsiębiorstwa wielonarodowe dzięki gospodarce cyfrowej.

12. Zwraca uwagę na potrzebę poprawy wymiaru społecznego UE poprzez uzupełnienie europejskiego filaru praw socjalnych silną europejską agendą społeczną, w której m.in. większą rolę odgrywałyby wskaźniki społeczne w ramach europejskiego semestru oraz konwergencja płac realnych zgodnych z wydajnością.

13. Zamierza zwrócić szczególną uwagę na nowe wnioski legislacyjne mające na celu tworzenie konwergencji między państwami członkowskimi na rzecz lepszych warunków życia i pracy, takie jak wniosek dotyczący ustanowienia organu ds. wspólnego rynku pracy, a także planowane wnioski legislacyjne w sprawie modernizacji przepisów dotyczących umów o pracę oraz zagwarantowania dostępu do ochrony socjalnej dla wszystkich.

Strategia jednolitego rynku, MŚP, konkurencyjność, przemysł oraz jednolity rynek cyfrowy

14. Opowiada się za dalszym uproszczeniem zasad pomocy państwa, zwłaszcza w odniesieniu do usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym, za pośrednictwem solidnego przeglądu decyzji i zasad ramowych („pakietu Almunii”). Zwraca się także do Komisji o zbadanie, czy zakłócenia gospodarcze spowodowane zamiarem wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z UE nie powinny doprowadzić do rozszerzenia ogólnego rozporządzenia w sprawie wyłączeń grupowych oraz tymczasowego złagodzenia lub zawieszenia zasad pomocy państwa w odniesieniu do określonych przedsiębiorstw i sektorów najbardziej narażonych na problemy w związku z tą sytuacją.

15. Podkreśla znaczenie strategii przemysłowej, która będzie pobudzać konkurencyjność, i potwierdza swoje zobowiązanie do podkreślania roli władz lokalnych i regionalnych w tej strategii.

16. Wzywa Komisję do aktualizacji programu Small Business Act oraz utrzymania jego spójności w następstwie wniosku Komisji Europejskiej w sprawie inicjatywy na rzecz przedsiębiorstw typu start-up i przedsiębiorstw scale-up.

17. Ubolewa, że apel KR-u dotyczący formalnego i systematycznego włączania regionalnych i lokalnych pełnomocników ds. MŚP do sieci rzeczników ds. MŚP nie został uwzględniony w programie prac Komisji.

18. Z zadowoleniem przyjmuje uruchomienie partycypacyjnej platformy szerokopasmowej między Komisją a KR-em oraz bieżący dialog na temat zapotrzebowania na lepszy rozwój infrastruktury szerokopasmowej w UE, zwłaszcza z myślą o następnym okresie programowania i o właściwym monitorowaniu inicjatywy dotyczącej inteligentnych wsi. W tym celu apeluje, by inwestycje w dziedzinie rozwoju cyfrowego na obszarach wiejskich i słabo zaludnionych mające na celu zapewnienie szerokopasmowego dostępu do internetu po przystępnej cenie w regionach, w których rynek zawodzi, zostały uznane za usługi świadczone w ogólnym interesie gospodarczym oraz by zasady pomocy państwa stosowane były odpowiednio.

Rolnictwo, niebieska gospodarka, zdrowie publiczne, demografia

19. Domaga się, by wspólna polityka rolna UE (WPR) ewoluowała w kierunku sprawiedliwej, zrównoważonej i opartej na solidarności polityki rolnej, która będzie służyć rolnikom, regionom, konsumentom i obywatelom. Opowiada się za ograniczeniem i dostosowaniem płatności bezpośrednich w przeliczeniu na pracownika rolnego, a także za ich harmonizacją między państwami członkowskimi UE w ramach pierwszego filaru. Podkreśla znaczenie dalszego przeglądu wspólnej polityki rolnej, tak aby zachęcić rolników i producentów żywności do produkowania w sposób zrównoważony

20. Wyraża rozczarowanie brakiem w programie prac Komisji wniosku dotyczącego strategii na rzecz obszarów wiejskich w UE, co przyczyni się do jeszcze większego spadku ogólnego nakładu finansowego UE na rozwój obszarów wiejskich w stosunku do poprzedniego okresu programowania.

21. Ponownie wzywa Komisję do wyjaśnienia zakresu stosowania dyrektywy usługowej w gospodarce dzielenia się i gospodarce społecznościowej oraz do wystąpienia z wnioskami mającymi na celu ochronę praw pracowników w nowych formach zatrudnienia charakterystycznych dla gospodarki dzielenia się i gospodarki społecznościowej.

22. Wzywa Komisję do wyjaśnienia obecnych ograniczeń istniejących w ramach przepisów dotyczących zamówień publicznych, tak aby można było łatwiej stosować kryteria zrównoważonego rozwoju. Wyraża zaniepokojenie, że obecnie prawodawstwo UE zakazuje preferencji terytorialnych (np. dla lokalnej żywności) w dokumentacji zamówień publicznych.

23. Wzywa Komisję do nadania nowego impulsu europejskiej niebieskiej gospodarce poprzez przedstawienie białej księgi „Morze w sercu Europy”, która ustanowiłaby mechanizmy inwestowania w niebieską gospodarkę oraz platformę polityki w zakresie zarządzania oceanami. Ponawia również swój apel o utworzenie wspólnoty wiedzy i innowacji przeznaczonej specjalnie dla niebieskiej gospodarki w celu lepszego transferu pomysłów z badań morskich do sektora prywatnego.

24. Zgodnie z postanowieniami obowiązującego porozumienia międzyinstytucjonalnego opowiada się za regularnym przeprowadzaniem przez Komisję, Radę, Parlament Europejski i KR zorganizowanego dialogu na temat zarządzania oceanami w celu wspólnego opracowania nowych inicjatyw politycznych związanych z morzem.

25. Domaga się włączenia go do dobrowolnych wymian w ramach inicjatywy „Stan zdrowia w UE” w 2018 r.

26. Uważa, że opieka zdrowotna powinna być jednym z tematów priorytetowych w ramach agendy miejskiej UE oraz wzywa Komisję i państwa członkowskie do wzmocnienia w 2018 r. wysiłków, by ustanowić partnerstwo na rzecz zdrowia.

27. Oczekuje od Komisji i od prezydencji w Radzie w latach 2018–2019 zapewnienia kompleksowych działań następczych po konkluzjach Rady EPSCO z grudnia 2017 r. na temat deinstytucjonalizacji. Deklaruje swoje poparcie dla przejścia od opieki instytucjonalnej do opieki świadczonej na poziomie lokalnych społeczności, z poszanowaniem krajowych i regionalnych systemów socjalno-medycznych i preferencji społecznych.

28. Przypomina Komisji Europejskiej o potrzebie opracowania europejskiej strategii w zakresie demografii.

Turystyka i kultura

29. Ponawia swój apel do Komisji o przeprowadzenie dogłębnego przeglądu strategii na rzecz turystyki z 2010 r. i ustalenie wieloletniego programu prac oraz zapewnienie specjalnej linii budżetowej na finansowanie europejskich projektów w zakresie turystyki na okres po roku 2020. W tym kontekście popiera utworzenie w 2018 r., przy okazji Europejskiego Roku Dziedzictwa Kulturowego, międzyinstytucjonalnej grupy kontaktowej ds. turystyki.

30. Wyraża ubolewanie, że Komisja nie zaproponowała pełnoprawnej strategii UE w dziedzinie międzynarodowych stosunków kulturalnych i rozwoju dyplomacji kulturalnej ani nie wspomniała w programie prac o Europejskim Roku Dziedzictwa Kulturowego 2018. Ponownie potwierdza swoje zobowiązanie do aktywnego udziału w obchodach Europejskiego Roku na szczeblu europejskim, krajowym, regionalnym i lokalnym w celu podkreślenia wartości różnorodności kulturowej i językowej naszego kontynentu.

Unia energetyczna, polityka przeciwdziałania zmianie klimatu i środowisko

31. Wzywa Komisję do włączenia KR-u w przygotowanie przyszłej polityki UE w dziedzinie klimatu i energii z myślą o realizacji celów porozumienia paryskiego, co będzie wymagało bardziej ambitnych celów na szczeblu UE. Przypomina w tym kontekście kluczową rolę władz lokalnych i regionalnych w zakresie łagodzenia zmiany klimatu i przystosowania się do niej oraz zwraca uwagę na swoje poparcie dla idei opracowania systemu wkładów ustalanych lokalnie w celu uzupełnienia wkładów ustalanych na szczeblu krajowym w zakresie zmniejszenia emisji CO₂.

32. Zwraca się do Komisji, by w kontekście zarządzania unią energetyczną współpracowała z KR-em, jeżeli chodzi o opracowanie zaleceń dla państw członkowskich dotyczących odpowiedniego włączenia władz lokalnych i regionalnych do krajowego planowania, monitorowania i sprawozdawczości w zakresie postępów. Przypomina, że KR powinien być reprezentowany w przyszłym Komitecie ds. unii energetycznej, który ma zostać utworzony na mocy nowego rozporządzenia dotyczącego zarządzania.

33. Oczekuje, że Komisja, we współpracy z EBI i sektorem prywatnym, zdwoi wysiłki na rzecz rozwoju inicjatywy dotyczącej inteligentnego finansowania inteligentnych budynków oraz zwiększy przejrzystość tego procesu, uwzględniając tym samym zalecenia Komitetu w tym zakresie. Liczy również na zapewnienie synergii pomiędzy różnymi źródłami finansowania na szczeblu lokalnym i regionalnym, w tym dalszej pomocy technicznej dla małych lokalnych projektów w zakresie zrównoważonej energii, w celu ułatwienia łączenia projektów, by mogły uzyskać finansowanie ze strony banków.

34. Mając na uwadze, że dostęp do finansowania ma zasadnicze znaczenie dla powodzenia transformacji sektora energetycznego, wzywa Komisję Europejską do opracowania klasyfikacji trwałych aktywów zawierającej jasne i wiążące definicje różnych rodzajów finansowania działań związanych ze zmianą klimatu, aby ułatwić wdrażanie nowych instrumentów, takich jak obligacje ekologiczne i zbiorowe gwarancje. Podkreśla potrzebę zwiększenia inwestycji w zakresie ochrony środowiska i klimatu w ramach unijnych przepisów dotyczących pomocy państwa lub w ramach europejskich przepisów dotyczących rachunkowości w odniesieniu do organów publicznych.

35. Wzywa Komisję do zapewnienia reprezentacji różnych i różnej wielkości struktur szczebla niższego niż krajowy w strukturach globalnego porozumienia oraz do zachowania zasad partnerstwa i wielopoziomowego sprawowania rządów.

36. Domaga się formalnego włączenia władz lokalnych i regionalnych w mechanizmy zarządzania UNFCCC oraz wzywa Komisję do priorytetowego potraktowania wymiaru lokalnego i regionalnego w ramach zbliżającego się przeglądu strategii UE w zakresie przystosowania się do zmiany klimatu.

37. Wyraża gotowość do zapewnienia większego zaangażowania władz lokalnych i regionalnych podczas całego cyklu przeglądu wdrażania polityki ochrony środowiska, a także do uczestniczenia w przeglądzie głównych dyrektyw dotyczących ochrony środowiska, w szczególności w sprawie minimalnych norm jakości w odniesieniu do wtórnie wykorzystywanej wody oraz przeglądu dyrektywy w sprawie wody pitnej w ramach REFIT. Oczekuje szczególnie, że zostanie ściśle włączony w przyszłe ramy monitorowania gospodarki o obiegu zamkniętym oraz w inne inicjatywy ułatwiające szybkie wdrożenie pakietu dotyczącego gospodarki o obiegu zamkniętym. Planuje również przyłączenie się do prac nad programem działań w zakresie środowiska naturalnego na okres po roku 2020 oraz do oceny obecnego 7. programu działań w zakresie środowiska.

38. Popiera realizację planu działania na rzecz przyrody, ludzi i gospodarki, planuje dalszą współpracę w zakresie programu „Natura 2000” oraz w kontekście przyznawania nagród dla europejskich zielonych stolic (EGC/EGE) i oczekuje dalszej współpracy w sprawie przygotowania Zielonego Tygodnia.

39. Podkreśla, że wszystkie projekty unijne związane z budową nowej infrastruktury (realizowane zarówno poprzez fundusze strukturalne i inwestycyjne, jak i EFIS) powinny być zgodne ze zobowiązaniami UE dotyczącymi zrównoważonego rozwoju w ramach celów zrównoważonego rozwoju i, tym samym, m.in. odporne na klęski żywiołowe. Apeluje, aby zasada ta była wyraźnie wspomniana w zasadach dotyczących wdrażania funduszy. Wzywa również Komisję do opublikowania planu działań dotyczącego modernizacji istniejących budynków pod kątem zagrożenia sejsmicznego. Powinno to być priorytet w programach operacyjnych państw członkowskich na rzecz rozwoju regionalnego.

Sprawiedliwość, bezpieczeństwo, prawa podstawowe i migracja

40. Przyjmuje do wiadomości propozycje w zakresie urzeczywistnienia europejskiej unii bezpieczeństwa i przypomina o konieczności wyważenia interesów bezpieczeństwa i praw podstawowych jednostki, w tym ochrony danych. W szczególności ponawia apel do Komisji o wspieranie władz lokalnych i regionalnych w rozwiązywaniu problemu radykalizacji prowadzącej do brutalnego ekstremizmu poprzez wydawanie wytycznych dla władz lokalnych i regionalnych w sprawie strategii służących zapobieganiu radykalizacji postaw. Wzywa również Komisję do przyjęcia wielopodmiotowego podejścia do różnych aspektów radykalizacji i ekstremizmu, zwiększenia przejrzystości w odniesieniu do dostępnych możliwości finansowania w tej dziedzinie oraz zaangażowania sektora prywatnego i przedsiębiorstw publicznych.

41. Wzywa Komisję do szybkiego przedstawienia zmienionego jednolitego i skutecznego unijnego mechanizmu na rzecz praworządności, obejmującego istniejące instrumenty na rzecz ochrony demokracji i praw podstawowych i mającego zastosowanie do wszystkich poziomów sprawowania rządów.

42. Wzywa państwa członkowskie do osiągnięcia porozumienia z Parlamentem Europejskim w sprawie reformy wspólnego europejskiego systemu azylowego do czerwca 2018 r., biorąc pod uwagę istotny wpływ przyjmowania imigrantów i integracji uchodźców na miasta i regiony, z uwzględnieniem zaleceń przedstawionych już przez KR. Apeluje do państw członkowskich i Parlamentu Europejskiego o oparcie wszelkich nowych przepisów na zasadach poszanowania praw człowieka i międzynarodowych zobowiązań, solidarności i wzajemności. W kontekście przeglądu Europejskiego programu w zakresie migracji oczekuje również na realizację wniosków Komisji dotyczących rozszerzenia legalnych sposobów wjazdu dla osób potrzebujących międzynarodowej ochrony i tym samym odzyskania pełnej kontroli nad szlakami migracyjnymi.

43. Zwraca się do Komisji o dalsze uproszczenie i przyspieszenie procedur finansowania i ułatwienia regionom i miastom dostępu do środków finansowych przeznaczonych na radzenie sobie z kryzysami humanitarnymi i integracją uchodźców.

Polityka zewnętrzna

44. Wzywa Komisję do zagwarantowania, by wymiar lokalny i regionalny unijnej polityki handlowej był brany pod uwagę podczas negocjowania nowych umów handlowych, i zwraca się o stały dostęp do odpowiednich dokumentów negocjacyjnych za pośrednictwem tzw. procedury czytelnika.

45. Podkreśla zaangażowanie KR-u w realizację celu Komisji polegającego na wspieraniu stabilności i dobrobytu poza granicami UE poprzez wspólne komitety konsultacyjne oraz grupy robocze z krajami kandydującymi i potencjalnymi krajami kandydującymi, a także za pośrednictwem Eurośródziemnomorskiego Zgromadzenia Samorządów Lokalnych i Regionalnych (ARLEM), Konferencji Władz Lokalnych i Regionalnych Partnerstwa Wschodniego (CORLEAP), a także grupy zadaniowej KR-u ds. Ukrainy, programu na rzecz lokalnego upodmiotowienia, odpowiedzialności i rozwoju na Ukrainie (Ukraine-Local Empowerment, Accountability and Development Programme – U-LEAD) oraz inicjatywy nikozyjskiej na rzecz miast libijskich.

46. Zwraca uwagę na wymiar terytorialny strategii akcesyjnych i znaczenie zaangażowania władz lokalnych i regionalnych w opracowywanie odpowiednich strategii.

47. Zauważa, że potrzebna jest stała debata publiczna na wszystkich szczeblach sprawowania rządów na temat rozszerzenia UE, by perspektywa przystąpienia do UE mogła nadal wspierać pomocniczość, demokrację, ochronę praw mniejszości narodowych i bezpieczeństwo. W związku z tym potwierdza swoje wezwanie skierowane do Komisji Europejskiej, by wspólnie organizować doroczny Dzień Rozszerzenia w celu udzielania informacji i wsparcia politycznego dla władz lokalnych i regionalnych w krajach objętych procesem rozszerzenia.

48. Oczekuje, że strategia Komisji w sprawie Bałkanów Zachodnich, która ma zostać ogłoszona na początku 2018 r., położy silny nacisk na wymiar lokalny i regionalny.

49. Wzywa Komisję Europejską do uznania roli libijskich władz lokalnych w stabilizacji kraju i ograniczeniu wykorzystywania szlaków migracyjnych do Europy. Wziąwszy pod uwagę wysiłki, jakie Libia powinna podjąć w zakresie poszanowania praw człowieka i praworządności, wzywa do włączenia Libii do programów unijnych dotyczących regionu Morza Śródziemnego, takich jak CBC-Med. Proponuje wykorzystanie innowacyjnych narzędzi prawnych, takich jak europejskie ugrupowania współpracy terytorialnej (EUWT), aby umożliwić libijskim miastom udział w działaniach transgranicznych i w bezpośrednich partnerstwach z miastami i regionami w UE. Apeluje do Komisji Europejskiej, by włączyła KR i reprezentowane przez niego władze lokalne i regionalne w planowanie, wdrażanie i monitorowanie programów Unii Europejskiej w Ameryce Łacińskiej, ze szczególnym uwzględnieniem programów mających wspierać współpracę na rzecz zrównoważonego rozwoju i spójność społeczną.

50. Wzywa Komisję Europejską do zaangażowania – za pośrednictwem KR-u – władz lokalnych i regionalnych we wdrażanie agendy na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 i nowego konsensusu w sprawie rozwoju oraz do wspierania koordynacji między wszystkimi podmiotami zdecentralizowanej współpracy na rzecz rozwoju.

51. Ponownie apeluje o lepsze dostosowanie istniejących unijnych systemów finansowania, w szczególności TAIEX i współpracy partnerskiej, do potrzeb podmiotów lokalnych i regionalnych.

52. Podkreśla potrzebę skutecznego włączenia władz lokalnych i regionalnych w realizację działań z tytułu Europejskiego Funduszu na rzecz Zrównoważonego Rozwoju i popiera zamiar Komisji, by podjąć szybkie działania w celu wspierania za jego pośrednictwem lokalnych projektów.

Obywatelstwo, sprawowanie rządów i lepsze stanowienie prawa

53. Podkreśla gotowość do wniesienia, za pośrednictwem swoich trzech przedstawicieli w grupie zadaniowej ds. pomocniczości i proporcjonalności, wiedzy fachowej bazującej na sieci monitorującej stosowanie zasady pomocniczości i jej wieloletniej pracy nad tymi kwestiami. W związku z tym z zadowoleniem przyjmuje fakt, że mandat grupy zadaniowej zawiera wyraźne odniesienie do tego, w jaki sposób można lepiej zaangażować władze regionalne i lokalne w opracowywanie polityk Unii i związane z tym działania następcze, i podkreśla, że wymaga to debaty na temat nie tylko ewentualnego ponownego przekazania określonych kompetencji na szczeblu państw członkowskich, lecz także kompleksowego podejścia do wielopoziomowego sprawowania rządów w UE.

54. Zwraca uwagę na swój udział w demokratycznej i pluralistycznej debacie na temat przyszłości Europy. W październiku 2018 r. KR wniesie do niej również wkład w postaci opinii w ramach pogłębionego procesu refleksji, który przeprowadzono z zastosowaniem podejścia oddolnego z udziałem obywateli i zainteresowanych stron na szczeblu lokalnym i regionalnym w celu określenia głównych wyzwań dla obywateli UE, a także konkretnych propozycji co do działań, jakie UE powinna podjąć w przyszłości w celu zwiększenia swej legitymacji. W tym względzie zwraca uwagę na propozycje dotyczące realizacji tych celów przedstawione w opinii w sprawie sprawozdania na temat obywatelstwa UE z 2017 r., która została przyjęta na sesji plenarnej KR-u w listopadzie.

55. Oczekuje z zainteresowaniem na komunikat mówiący o tym, jak uczynić Unię bardziej zjednoczoną, silniejszą i bardziej demokratyczną w zakresie komunikacji. Potwierdza swoją gotowość do przyczynienia się do rozwoju zdecentralizowanych strategii komunikacyjnych i działań prowadzonych w ścisłej współpracy z innymi instytucjami UE oraz z władzami lokalnymi i regionalnymi w całej Unii.

56. Zobowiązuje swego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Komisji Europejskiej, Parlamentowi Europejskiemu, estońskiej i bułgarskiej prezydencji w Radzie UE oraz przewodniczącemu Rady Europejskiej.

Bruksela, dnia 1 grudnia 2017 r.

Karl-Heinz LAMBERTZ

Przewodniczący
Europejskiego Komitetu Regionów